

منافع مشارکت در شبکه

یا

اتحادیه بین‌المللی برای مؤسسه‌های حسابرسی متوسط

ترجمه: سعید سپهرم، محمدعلی عضدی

T. White

رشد و تثبیت حضور مؤسسه‌های حسابرسی متوسط با تسلط مؤسسه‌های بزرگتر و اقتصاد بی‌ثبات فعلی، در عرصه حرفه‌ای مشکل‌تر می‌شود. مؤسسه‌های متوسط که از لحاظ رده‌بندی جایی میان مشارکتهای کوچک (با ۱ تا ۵ شریک) و مؤسسه‌های بزرگ قرار می‌گیرند، برای بقا باید خود را با بازار متغیر فعلی تطبیق دهند. این مؤسسه‌ها، برای رقابتی موفق باید به دنبال کسب جایگاه در بازارهای خارج از کشور باشند تا بتوانند به فرصتهای رشد درازمدت دست یابند.

محیط نظارتی و گزارشگری کسب‌وکارهای کوچک با تغییر قانون شرکتها در سال ۲۰۱۱، دچار تحول عمده‌ای شده است. در نتیجه، جریان درآمد برخی مؤسسه‌های متوسط تحت تأثیر قرار گرفته است؛ هرچند که تغییر یادشده، تنها عامل این وضعیت به‌شمار نمی‌آید. با این حال، حضور مستمر مؤسسه‌های متوسط در بازار نشان می‌دهد که آنها برای حفظ رضایت صاحبکاران و سودآوری خود، راه‌هایی یافته‌اند. رشد شبکه‌ها و اتحادیه‌های بین‌المللی حسابداری در سراسر دنیا، یکی از مظاهر بازارهای متغیر و ضرورت تغییر دیدگاه مؤسسه‌های کوچکتر در مورد صاحبکارانشان و توجه به تصویری بزرگتر و جهانی است.

چنین تشکلهایی برای برقراری ارتباط بین مؤسسه‌های انفرادی کوچکتر مستقل با دیگر مؤسسه‌های متوسط که با چالشهای مشابهی در سطح ملی و بین‌المللی روبرو هستند، تلاش می‌کنند.

در هر حال، برای مؤسسه‌هایی که چشم به عضویت در این تشکلهای دوخته‌اند، فهرست بلندبالای گزینه‌ها ممکن است تبدیل به یک مسئله شود. در این میان، بیش از پنجاه گروه فعال جهانی برای انتخاب وجود دارد. از زمان تصویب قانون شرکتها، این تشکلهای ملزم بوده‌اند جایگاه خود را به‌عنوان شبکه^۱، مانند آراس‌ام انترنشنال (RSM International) یا اتحادیه^۲، مثل اینپکت اینترنشنال (INPACT International) مطابق با تعاریف «شبکه» و «اتحادیه» ارائه‌شده در آیین رفتار حرفه‌ای فدراسیون بین‌المللی حسابداران (IFAC)، مشخص کنند. این وجه تمایز مهم میان این دو الگوی سازماندهی، تضمین‌کننده شفافیت هرچه بیشتر در بازار خدمات مربوط است؛ به‌طوری که صاحبکاران می‌توانند با توجه به نوع تشکل بین‌المللی که مؤسسه مورد نظرشان در آن قرار می‌گیرد، درک بهتری از ماهیت مؤسسه‌های عضو هر یک از این دو نوع الگو و به‌واسطه آن، استانداردها و رویه‌های کنترل کیفیتی که به‌وسیله آنها به‌کار گرفته می‌شود، داشته باشند.

این تشکلهای، به بیانیه مأموریت و اعضای فعلی آن توجه کند. بیشتر شبکه‌ها و اتحادیه‌ها با کمال رضایت اطلاعات مربوط به خدمات و امتیازهای اعطایی به اعضای خود را در اختیار علاقه‌مندان قرار می‌دهند.

رعایت الزامهای هر تشکل

بدیهی است بسیاری از شبکه‌ها و اتحادیه‌ها ضوابط دقیقی با توجه به اندازه، فرهنگ، حرفه و زمینه فعالیت اعضا دارند که مؤسسه‌ها پیش از عضویت باید رعایت آنها را مد نظر قرار دهند. برخورداری از امتیازهای عضویت در چنین تشکلهایی، مستلزم گذر از صافی‌گزینش آنها است. این گزینش تضمین‌کننده آن است که اعضای کنونی به مانند یک دارایی ارزشمند، به یکدیگر خدمت می‌کنند.

الزامهای عضویت در شبکه‌ها و اتحادیه‌ها از یکی تا دیگری متفاوت است؛ به طوری که هر مؤسسه در صورتی که شرایط عضویت در یک تشکل معین را نداشته باشد، بازهم انتخابهای دیگری برای یافتن تشکل مناسب شرایط خود را خواهد داشت. افزون بر این، باید افزود که عضویت به طور معمول مستلزم پرداخت حق عضویت یکبار، سالانه و یا ماهانه از جانب اعضا است.

گرچه عضویت در یک تشکل جهانی ممکن است روندی مشکل به نظر رسد، اما هر مؤسسه متوسط باید به شکلی مبتکرانه به این امر بپایاندیشد که با این عضویت چگونه می‌تواند به بهترین نحو به صدور و ارائه خدمات حسابداری و مالیاتی خود به گروهی وسیع‌تر از صاحبکاران، بپردازد. عضویت در یک تشکل جهانی حسابداری از سوی هر مؤسسه به مثابه در اختیار داشتن دارایی مشهودی است که به مؤسسه امکان حفظ صاحبکاران فعلی و حضور گسترده‌تر در عرصه محلی را می‌دهد؛ و البته به عنوان سکوی پرشی برای ترویج نام تجاری تشکل متبوع خود در میان مؤسسه‌ها و صاحبکاران خارجی نیز تلقی می‌شود.

پانوشتها:

- 1- Network
- 2- Association

منبع:

White T., The Benefit of Joining an International Network or Association for Medium-sized Firms, GAA Accounting Alliance, 2014

شبکه‌ها در مقابل اتحادیه‌ها

به طور خلاصه، یک شبکه، تشکلی رسمی‌تر، منسجم‌تر، یکپارچه‌تر و دارای نام تجاری شناخته‌شده‌ای است که بیشتر اوقات دربرگیرنده مؤسسه‌های بزرگی است که به صاحبکاران فرامرزی، خدمات حسابرسی و دیگر خدمات مرتبط را ارائه می‌کنند. اما اتحادیه عبارتست از یک «گروه مرجع» کمتر رسمی که برای مؤسسه‌های کوچکتر از حد متوسط، جذاب است؛ یا به عبارتی، جایی است که حسابرسی، سهم کم‌اهمیت‌تر کار مؤسسه‌های عضو را تشکیل داده و جایی است که گروه متخصصان آنها در زمینه مالیات محلی و بین‌المللی و دیگر تجربه‌های مرتبط، تبحر بیشتری دارند.

هر مسیری که انتخاب شود، منافع اصلی حاصل از آنها مشابه است و هر مؤسسه با انتخاب هر یک از آنها می‌تواند بی‌درنگ «جهانی» و تبدیل به عضوی از مؤسسه‌های هم‌پیمان موجود شود؛ در حالی که منابع عادی درآمد حق‌الزحمه را از طریق صادرات خدمات خود، در درآمدت رونق می‌دهد. هر چند، موفقیت تشکل در گروهی سیاستهای جذب نیرو و الگوی کسب‌وکار و البته میزان مشارکت هر مؤسسه به عنوان کسب‌کننده حق‌الزحمه، در برنامه‌های گروه است.

به نظر می‌رسد یکی از عوامل مهم در این که مؤسسه‌های عضو به بیشترین منافع دست پیدا می‌کنند، ویژگی جغرافیایی است. بیشتر گروه‌ها، نوعی از انحصار منطقه‌ای را عرضه می‌کنند که تضمین‌کننده سهم بازار متعلق به هر مؤسسه، نبود رقابت مؤسسه‌ها در مقابل یکدیگر و ارجاع صاحبکاران بدون نگرانی از رבוته شدن آنها به وسیله دیگر اعضا است.

افزون بر آن، مؤسسه‌های متوسط با پیوستن به اتحادیه از امتیازهایی برخوردار می‌شوند که عبارتند از:

- دسترسی داشتن به کمکهای متخصصان بین‌المللی در حوزه فعالیت‌های غیرکلیدی مؤسسه؛
- امکان ارجاع صاحبکاران به مؤسسه‌های تخصصی که سطح مشابهی از خدمات را با قیمتی مشابه ارائه می‌کنند؛
- فرصت دریافت کار ارجاع‌شده از جانب مؤسسه‌های دیگر کشورها؛ و
- اجازه استفاده از نام تجاری اتحادیه برای افزایش اعتبار.

هر اتحادیه و شبکه دارای انواع مختلفی از این امتیازها است؛ بنابراین مهم است که مؤسسه علاقه‌مند به عضویت در